

วันที่ 10 พ.ย. อาจเป็นวันธรรมดาของคนทั่วไป แต่สำหรับครูแชมป์ เมื่อย้อนไป 10 ปี คือวันแรกของการได้รับราชการ เป็นคนของพระราชฯ ข้าของแผ่นดิน

ชีวิตที่เริ่มต้นกับโรงเรียนที่ต้องลุยทางลูกรังกว่า 5 กม. อันเป็นสิ่งที่ทำให้เข้าใจว่า ทำไมชุดข้าราชการจึงต้องเป็นสีของดิน งานที่ทำคือรับผิดชอบชีวิตของลูกคนอื่นที่เรากรักเหมือนลูกเรา ชีวิตที่เริ่มต้นด้วยเงินเดือน 7630 บ.

ตอนนั้นครูมักโดนดูถูกว่า ไปเป็นอะไรไม่ได้ก็มาเป็นครู คับแค้นใจอยู่เหมือนกัน แต่พอมานไปสิบปี เรามาดูเห็นคนที่เราเคยสอน ใจเจ้าคุณได้เป็น ดร. ใจเจ้าคุณได้เป็นพยาบาลแสนสวย ใจมีวเป็นมีพัฒนาการ ใจจอนสันได้เรียนลาดกระบัง และยังมีคนอื่นอีกมากที่เติบโตผ่านการมองของเรา มันมีความสุข (แม้จะบ่นว่าเหนื่อยบ้าง)

ต้องขอขอบคุณแม่สุรีย์ ที่ทำให้รักในความเป็นครู รวมถึงครูบาอาจารย์ทุกท่าน ขอขอบคุณพี่ๆหลายคนตั้งแต่สมัยเรียน แม้วันนี้ก็ยังช่วยเหลือสนับสนุน ขอขอบคุณผู้ใหญ่ที่ให้โอกาสได้สอน ร่วมเรียนรู้ ร่วมถ่ายทอดในระดับต่างๆ

จะว่าไป มานั่งนึก จริงๆแล้ว เราเคยสอนคนอื่นมาตั้งแต่อายุ 13 เลยรู้ว่า พุดแบบไหนคนที่ตั้งใจฟังจะเข้าใจ เอาแค่ 10 ที่ผ่านมา เคยได้ให้ความรู้กับเด็กอนุบาล เป็นประถม เด็กมัธยมต้นและปลาย เด็กอุดมศึกษา ผู้ที่มาเรียน ป.บัณฑิต คุณครูที่ไปร่วมอบรมที่ ต.อ. และที่เขตพื้นที่ รวมไปถึงพี่น้องประชาชนตอนสมัยรัฐธรรมนูญปี 50 การได้ผ่านอะไรมาเยอะ ทำให้พุดแนะนำอะไรกับคนที่ยอมรับฟังได้ แต่อาจจะไม่ได้ผลบ้างในบางครั้งก็จำเป็นบทเรียน

10 ปีที่ผ่านมา ได้ผ่านอะไรเยอะแยะ ทั้งดีและไม่ดี ทั้งสมหวังผิดหวัง ตั้งต่อน้ำและลับหลัง เลายิ่งเชื่อในกฎแห่งกรรม ใครทำอะไรได้อย่างนั้น ใครมายุ่งมากๆ ปล่อยของใส่เลย 55

ขอบคุณมือทุกมือที่ทำให้มีวันนี้

ขอบคุณทุกแรงใจจากทุกคนรอบคร้วที่รักผู้ช่วยตัวน้อยๆคนนี้

ไม่ว่าข้างหน้าจะเป็นอย่างไร ผมจะเอารอยยิ้มของเด็กเป็นที่ตั้ง เพราะนั่นคือหน้าที่ของครูจอมโหดอย่างผม

...ครูแชมป์

ครบรอบ 10 ปี แห่งการเป็นข้าราชการครู

เขียนโดย ครูแชมป์

วันเสาร์ที่ 07 พฤศจิกายน 2015 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 08 พฤศจิกายน 2015 เวลา 21:26 น.
